

לו שמעו האמריקאים לפני ארבע שנים כי צי של דגונקות מתרכז במלי סין, מול הצי השביעי האירי, לשם התקפה על פורמוזה, היו צוחקים. מה כוחן של סירות מפרש זעירות מול תותחים בני 42 ס"מ, מטוסי-סילון וראדאר? אולם מאז הוכיחו החיילים היחפים של מאו שיט ביכולתם להתגבר על טאנקים. האמריקאים חילו לצחוק.

לפיכך הוטל על אדמירל חשוב בפנטגון לחבר חוות'דעת מקצועית על כושר-החלימה של הדגונקות. היא מצלצלת כמו חות'דעת של יצרן פצצת-מימן על כות'ההרס של חנית קדומה. אולם היא נערכה, בכל זאת, כחות'דעת מקצועית. המסקנה: הדגונקות של סין העממית מתחלקות לשבעה סוגים עיקריים. חלקן מצויד במנועים היצוניים. נשקם: מקלעים, מרגמות ונשק אנטי-מטוסי. המפקד: תת-אדמירל בשם סין'יי.

מטרה מפורזת. יותר מכל הטרידה את מנוחת האמריקאים העובדה שקשה מאד להטביע את הדגונקות — הן בנויות מעץ גמיש במיוחד. מלבד זאת, איך להשמיד

את רשימת הצבעים בהם השתמשו המצרים הקדומים לצביעת בתיהם ורהיטיהם. ברגע בו נאספה בידם רשימה של 14 צבעים שונים, צבעו בהם היצונים את אריגיהם החדשים ביותר, הוציאו אותם לשוק תחת השם המצלצל אריג זיאופס.

התעשיין ההולנדי, אולג קאסיני, מי שהיה בעלה של כוכבת ג'ין סיריני, התקדם צעד נוסף, התחיל לייצר שמלות-נשף לפי אפנה מצרית עתיקה, שהתבטאה בערי קר בהגבת קרהמתניים עד לבית-השתי. אמרה אליזבת ריפסטאל: "הן הצבעים והן הדוגמות החדשות של השמלות הם סיר לוף-ההיסטוריה. בנות-מצרים היו לובשות רק שמלות לבנות, כעורות כמו קסים."

דבריה ההגיוניים של המדענית הניד' יורקית לא הצליחו לכבות את אש המצור' מאניה שאחזה בארצות-הברית. במהרה הלכו בעקבות אמי האפנה גם בעלי מכוני' היופי: הם עיינו בספרי היסטוריה, גילו כי בנות מצריות היו מקדישות שעות רבות לאיפור פניהן — וביחוד השטח שמסביב לעיניים. על סמך אינפורמציה זו יצרה יופיינית הלנה רובינשטיין שיטת-איפור "מצרית": "מורחים אודם נוזלי על הריס, ולאחר מכן צובעים את מעור אשר

דגונקות סיניות בממלכתקופת המימן, חנית עתיקה

צי של סירות כאלה? לדעת המומחים, יתחלקו הסירות בקמצים של שלוש-שלוש על פני שטח גדול. המרחק בין קמץ לקמץ יהיה לפחות מאתיים מטר. אש תותחים לא ישיפע בהרבה על מטרה כה מפורזת. מטוסים מנמיכטוס ייתקלו באש אנטי-מטוסית מרוכזת, ואילו מטוסים מגביהי טוס לא יוכלו לסירות התמקנות.

המסקנה הכללית של המומחים: הסינים יוכלו להפעיל דגונקות כאלה בגד פורמוזה, יפאן, אפילו הפיליפינים. תצוגה של ג'ון הכל, אמר אדמירל פליקס סטאמה, מפקד הצי האמריקאי באוקיינוס השקט (15 נושאות-אווירונים, 20 סירות, 15 אניות-משחתות ו-55 צוללות): "ענין מחלחל".

ארצות-הכרית

כיבוש מצרי

"ההיו לבנות מצרים מחוכים? ומה היה זה צורחם?" "ההיו מצריות צובעות את שערותיהן?" היו אלו רק שתיים מעשרות השאלות שהופנו בשבוע שעבר אל אליזבת ריפסטאל, מנהלת המחלקה המצרית של המר' זיאון הניו-יורקי לאמנות עתיקה. השואלים, יצרני-אופנה, צורפים, בעלי מכוני-יופי, ברטאו את התעניינותם העצומה של האמריקאים — וביחוד האמריקאיות — במצרים העתיקה.

ההתעניינות הכללית לא נולדה בן-יילה. היא צצה עוד בשנות העשרים, כאשר נתגלה במצרים קברו הגדוש-התכשיטים ומל' ג'ושם של המלך תות-אנך-אמן. היא גדלה בהדרגה. עלתה מעלה מעלה עם הופעת הספר של מיקה הלטארי שאגדת המצרי, הפכה לטירוף סוחף-כל רק בהודש מאי 1954, לאחר שגילה הארכיאולוג המצרי, קאמל מלאק את ספינת השמש של פרעה היאופס, בן השושלת הרביעית של מלכי מצרים.

"שמלות לבנות ובעורות." מיד לאחר שהודיעו העתונים על גילוי ספינת השמש, פנו יצרני טקסטיל ניו-יורקיים אל מוזיאונים שונים ברחבי העולם, ביקשו

נוטרה'דס דה הוליבוד

בקרבת מגדל אשקלון נתפס ערבי נוצרי שהתנן מרצועת-עזה, על ידי משמר ישראלי, מסר לשוטרים תצלום קטן של ריטה היורית, שהיה תלוי על צווארו, הסביר: "חבר שלי מכר לי את התמונה. הוא אמר שזאת תמונה של מריה הקדושה, אשר תעזור לי לעבור את הגבול בשלום."

דו"ח קינסי

בתל-אביב, הובא רחמים קינסי לדיון באשמת גניבה, נשאל על ידי השופט אם הוא קרובו של ד"ר (אלפרד) קינסי ה' אמריקאי, הודרו להשיב בחיוב, נידון אף על פי כן לשבוע מאסר.

האפי' אנד

בסאנטיאגו, צילה, נאסרו ויולטה מונזו ובסאהבה האינדיאני, נרצחו קויוואה, לי' אחר שקשרו את בעלה של ויולטה אל שולחן, וידגו את כפות רגליו בנוצות עץ, כי נתק מצחוק.

שוד ושבר

בחיפה, נכנס אהרן רוזנברג לחנות של אופטיקאי, ניסה לגנוב זוג משקפיים, נעצר על ידי עובדי החנות, טען: "משקפי נשברו ברחוב. רצוני לשאול זוג משקפיים כדי להגיע הביתה."

השיטה הנסיונית

בתל-אביב, נכנס שאול כהן בחיכות דתי עם ישראל רוזן, התרחק, בעט ברוזן, שבר את רגלו, כשנושא החיכוך: היש לקיים את מצוות התורה, שן תחת שן'?

הבלשת וגם ירשת

בלוס אנג'לס, קליפורניה, דרש אף גט מאשתו, בטענה שהיא שכרה בלש פרטי להחכות על עקבותיו, הכריחה אותו לשלם בלש משכורת קבועה.

חזות המחר

בבאר שבע התנגשה מכונית נוסעים קט' ג'ה, שנשאה על חרטומה את הכתובת אטום, בג'יפ שהיה מעוטר בכתובת תפציץ כבד, גרמה לג'יפ נזק ניכר.

התערבות גבובה

בירושלים הוקם חוג נוער למלחמה ב' כפייה דתית, בראשותם של מרדכי אל' קיים ואבשלום מלאך.

חופש העתונות

בקהיר, מצרים, הודיעה הממשלה כי מעתה והלאה יוטל קנס של 5 לירות בעד ריות על כל פקיד ממשלתי שיירדם בשעות העבודה וקנס של 15 לירות על כל פקיד שיקדיש חלק משעות העבודה לקריאת עיתונים.

ג'רי' היצר

בירושלים, הציב בעל חנות לסיגריות כי מרכז חלון הראווה שלו את ספר-הכיס האנגלי כיצד להפסיק לעשן. הסביר לעוברים ושבים הנדהמים: "זה מגדיל את מספר ה' לקוחות שלי. כולם קונים את הספר, חוץ רים כעבור ימים מספר כדי לקנות סיגריות."

התנגדות אקפי'בית

בכביש תל-אביב — חיפה, נאלצה חב' רת טמפו להסיר את שלטי-הפרסומת שלה, שהכריזו "סע לאט — שתה טמפו", לאחר שרשמו עליהם אלמונים: "סע טמפו — שתה לאט!"

עצם-הענין

בטאריס, צרפת, נעצר ז'אק דיבו, השמחן שקעה שלו כחנות לצרכי רטואה, הסמין אותו במיטת-גיסתו. הסביר לשוטרים: "לא הצלחתי למצוא למרשעת הואת בן-יוזג טוב יותר!"

ליל-הקלילות

בקרית-שמונה, פרצה תיגרה המונית כי שעת סכס נישואים, כאשר לא הצליח ההתן לשבור את הכוס, ואבי הכלה קילל אותו קללות נמרצות בעברית, ערבית וצרפתית.

לשוו נקייה

בתל-אביב, דרש אדף גט מאשתו, הסביר בבית הדין הרבני, תוך קללות נמרצות, שה' הכריחה אותו לאכול סבון-כביסה כאשר סירב לכנס את שמלתה.

ח. ג. חרובי: מכתבך על גבי הד' תמונה המשופמת היה משעשע ביותר, תר, אולם איני יודעת למה הכוונה. אינני זוכרת על מה עלי לסלוח לך. סימן שהדבר לא היה חשוב ביותר, כך או אחרת, אני סולחת, אם הדבר עושה אותך מאושר.

כרמלה: שכחת לצרף את כתובתך בגוף המכתב. עשי זאת מהר.

S. O. S.

המכתב הבא נראה לי כה אוסיני ליל' ההתבררות, שראיתי צורך לפרסמו כמעט במילואו:

"ישנן התלבטויות כה רבות בחייה של נערה צעירה, ישנן כה הרבה שאלות ו' בעיות שאין להן פתרון. פעם הבנתי משאלה כי מי יתן והיה לי אדם מבוגר, נכון ומכין, אשר יהיה לי מקור של סער ועידור, מי יתן והיה לי אדם אשר יפקח את עיני. לא עוד אלך בחשכה, אור ינה על כל אותן בעיות סתור' מות."

ישנם דברים הנראים חסרי-ישר לכו' רת, אך מסתמא יש להן תכלית... צריך רק לבקשה ולמצאה. ודל כו'י לשם כך... אני קוראת אליך האדם האלמוני, אנא היה נא לעזר לי. ויעזר נא אל לבך ספק' תהיה של נפש המתחבטת בכלאה ושואפת לאור (אין כרצוני להיות פאתחית, אך זוהי תחושתי כרגע).

כשהבנתי לראשונה משאלה זו, מהרתי ואמרתי לעצמי כי אדם כזה לא קיים כלל. אולם האם באמת איננו קיים? האם לא יימצא אדם כזה, אדם בעל חמדת חיים עמוקה ונביון של שנים שיואת להעניק מעט מועיר מנסיון זה לנפש צעירה צמ' אה ושוקקה.

לא הרבה יורש מאדם כזה, אלא זמן מועט שיקדיש מפעם לפעם (על-ידי ה' נייד, כמובן) לנערה שרש' הוא לחשוב אותה בבטן, נכדתו, ככל העולה על רוחו. כל מה שאני יכולה להוסיף הוא

(898/398)

שום דבר מיוחד

(398/398) הוא בן 17, תל-אביב, אין בו (לדבריו) שום דבר מיוחד, לא התנסה עדיין עם בנות ונס איננו יודע לרקוד. על כן, כרצוני להכיר נערה תל-אביבית בת 15 שתוציא אותי מבדורותי. עליה להיות, לשם כך, נחמדה, שקטה, נבונה וסבורה כי הבילויים הם לא העיקר, אולם אין זה סימן שעליה להיות בעלת מרה שחורה. אסור לה לאהוב להתבלט.

רשות הדיבור לג'נטלמן

אחרי שנמרה להתלבט אם לכתוב ל' מדורי, או לא, החליטה הליאביבית (400/898) שלא יקרה לה שום דבר בלתי-ינעים אם תתחב עם בחורים בני 22 ומעלה, היא, כרבות אחרות, חובבת מוסיקה, ואסנות-היצור. את רשות בחי' רת הנזשה היא משאירה לבחור. (לפעמים נדמה לי כי רשות זו נובעת לא תמיד מאדיבות כי אם מחוסר אומץ או בישי' נות להיות המתחיל).

לא רוצה להשוין, אבל

(401/898) לא רוצה להשוין ולמנות את מעלותיו, או לא. החליטה הליאביבית (400/898) שלא יקרה לה שום דבר בלתי-ינעים אם תתחב עם בחורים בני 22 ומעלה, היא, כרבות אחרות, חובבת מוסיקה, ואסנות-היצור. את רשות בחי' רת הנזשה היא משאירה לבחור. (לפעמים נדמה לי כי רשות זו נובעת לא תמיד מאדיבות כי אם מחוסר אומץ או בישי' נות להיות המתחיל).

דתי, אבל לא כמו שתושבים

מעולם לא חשבתי שתעשה זאת, וככל זאת, היא כתבה אלי. (אינני יודעת במה זכיתי להקרות מסוג זה) ובכן נערה זו שאת צענתה הראשונה השמיעת לפני 18 שנה (402/898), התבררה לפני הדשים, כלומר קיבלה את תעודת-בגרותה. אולם אין היא רואה בואת את סיום השכלתה והיא ממשוכה להתחנך וללמוד כיצד לחנך — בסמינר. אחר משינויותיה היא כתיבת מכתבים. זה הרגזה לחלק אותו אתה, חייב להיות בן 22—19, בעל השכ' לה דומה מות או יותר לשלה. הנשואים החבובים עליה הם: ספרות (עם ניש על שיהיה) מוסיקה (לא קאמרית) פסיכולוגיה, דת ואמנות.

היא רואה חובה לעצמה להוסיף שהיא איננה נבונה, איננה סלונית, וכן הדי. היא רוצה להפריך את הדעה והתמונה ה' מתקבלים מן המלה דתית, טוענת שאיננה קיצונית.

כל הפונה לרותי בכל פניה שהיא, חייב לצרף תו זה.

